

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirke

den 1. april 2018

Kirkedag: Påskedag/B

Tekst: Sl 118,13-18; 1 Pet 1,3-9; Matt 28,1-8

Salmer:

SK: 219 * 222 * 233 * 236 * 474 * 240

LL: samme

Hvor herligt at fejre Herrens opstandelse! Halleluja! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn. Hosianna i det højeste! Herren er opstanden!

Herren er stået op af graven. Han lever! Han, som var i begyndelsen, som er, og altid vil være, lever og regerer. Én sand Gud fra evighed og til evighed. Amen! Halleluja Amen!

Og så er det ikke en gang løgn! Det er ikke en skrøne! Det er ikke et eventyr! Det er ikke en filosofisk –isme, vi skal forholde os til! Englen sagde heller ikke: Han er opstået –aprilsnar. Jesus er levende fuldt og helt som før sin død på korset og gravlæggelsen i graven. Døden er slået ihjel! Åh, det er pragtfuldt at sige det. Det lyder absurd, men er virkeligheden. Herefter er der liv i døden. Vi har liv i døden. Døden er ikke den evige adskillelse fra Gud og livet. Døden er adskillelsen mellem tidens og evighedens realitet og åbenbaring. Når manden med leen kommer og truer med at tage os, så kan vi le ham lige op i hans klamme, døde ansigt og sige: Det er noget, du tror. Jeg skal med Jesus. Jeg skal til Himlen. Tag du bare hjem i dit dødsrige. Dér har Jesus for øvrigt også været. Været med sin opstandelse og evige liv. Du har ikke længere nogen magt, og din trussel er tom. Min Herres opstandelse er dit endeligt, din død. Hvor er det herligt!

Matthæus' beretning om opstandelsen er også den af evangelieberetningerne, jeg læser ved bisættelser og begravelser. Det er så stærkt at læse i den situation, hvor vi ikke længere har livsfællesskab med en af vore kære og kun har graven som fremtidens sted på jord, og hvor det faktisk kan være svært at finde trøst i opstandelsen, og så er det alligevel så stærkt at læse englens ord: "Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, *som han har sagt.*" Og så tilføjer jeg altid Jesu egne ord fra Johannesevangeliet: "Jeg er opstandelsen og livet, den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø." Med den opstandne skal vi opstå. Det tilsiges os både ved dåb og død: Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Far, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til det evige liv, *ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.*

Som nævnt læser jeg denne beretning ved bisættelser og begravelser. Jeg ved derfor ikke, hvor mange gange jeg har læst disse ord; men det er blevet til rigtig mange. Og forleden dag slog det mig, at i en af de mest centrale tekster i Bibelen er Jesus slet ikke. Og det i en bibeltekst, som er så central, at hvis ikke den er der, så er der ingen Bibel. Forkyndelsen af Jesu opstandelse er så central en del af Bibelen, at hvis ikke den lyder, så falder hele bogen fra hinanden som Guds ord. Ja, hele kristendommen falder fra hinanden uden opstandelsesberetningen. Opstandelsen er en så afgørende begivenhed, og dens konsekvenser så afgørende for verden, at rettelig burde vor tidsregning ses i forhold til Jesu opstandelse og ikke hans fødsel. Og i denne så afgørende beretning er Jesus slet ikke. Det handler om ham, og han er der slet ikke! Og sig nu ikke: Nej, det er da naturligt nok, for han er opstanden. Det kan godt være, det vil lyde fromt, at sige sådan. Men det er ikke forklaringen. For i morgen skal vi høre evangelisten Johannes

fortælle om opstandelsen (og kan man ikke vente til i morgen, så må man jo læse det selv i løbet af i dag), og han har lidt flere detaljer med, blandt andet, at Jesus selv møder en af kvinderne ved graven, Maria. Men i Matthæus' fortælling er Jesus slet ikke. Og at de fortæller forskelligt er ikke et tegn på, at opstandelsen ikke skal opleves og forstås som en fysisk opstandelse men som en åndelig oplevelse, eller tegn på, at ingen af dem ved, hvad de taler om, og derfor er det blevet noget værre volapyk, som de ikke kan enes om. Sådan er det ikke

Det er rigtigt, at de ved ikke, hvad de taler om. For lige som Jesus ikke er i beretningen hos Matthæus, så var der heller ingen, der kan bevidne opstandelsen. Ingen har set den. Det gælder også hos Johannes.

Der er godt nok nogle af ypperstepræsterne, der lokker soldaterne, der havde holdt vagt ved graven, til at sige, at mens de sov, kom disciplene og stjal liget. Det er bare for dumt, og vidner om præsternes afmagt overfor Guds virkelighed. Hvordan kan soldaterne vide, at det var disciplene, der stjal liget, når de sov? Man behøver altså ikke være Sherlock Holmes for at gennemskue en så dum løgn.

Ingen så opstandelsen. Og om morgenen så ingen i første omgang den opstandne. Og dét vil Matthæus holde fast i som det væsentlige.

Matthæus vil holde fast i, at kvinderne løb fra graven med frygt og stor glæde og i tro. De troede det, de hørte om Jesus, at han er opstanden. De gik og fortalte disciplene det, i tro. Og det blev til tro.

På en måde betyder det, at Matthæusevangeliet sprænger sin egen samtid og bliver forkyndelsen til hver en tid, forkyndelsen af opstandelsen til enhver tid. Og i enhver tid vil det være en forkyndelse, der udspringer af frygt og glæde og tro, og bliver til tro. Opstandelsesbudskabet bliver universelt.

Beretningen om Jesu opstandelse står til troende, selv om det er beretningen ingen kan bevidne. Der vil dog også være dem, der holder fast i det, som vi alle ved, at det kan ikke ske, at han fysisk er stået op af graven. Det er en umulighed. Sådan hævder nogle præster, sådan hævder nogle videnskabsfolk, sådan hævder nogle helt almindelige mennesker. Og den livsfilosofi, livsteori og livsvisdom der ofte ligger til grund for denne afvisning af opstandelsen, ligger ofte også til grund for afvisningen af skabelsen ved Gud Herren. Jeg synes, at opstandelsesberetningen sår rigtig meget tvivl ved hele den naturvidenskabelige og filosofisk erkendelige verdensopfattelse. Jeg tænker, at det faktisk er ret småligt at have en teori om hele verden i al sin kompleksitet som resultat af en eksplosion, et Big Bang. Ud af denne eksplosion skulle så være kommet alle de byggesten, som efter utallige udviklingsfaser er nået, indtil videre, til det, vi i dag kender som verden. Hvordan kan man tro på det, og så totalt afvise, at en død kan blive levende? Det burde være piece off cake i den sammenhæng. I den sammenhæng hører det til i småtingsafdelingen, at en død bliver levende. Og helt fremmed er tanken os da ikke. Her i påsken har der været mange indslag i nyhederne om nedfrysning af lig, netop med henblik på at kunne genoplives ude i fremtiden. Der er ingen, der ved, om det kan lade sig gøre. Men, at det døde kan blive levende er et håb, mennesker har. Det håb har fået sin skikkelse i Jesu opstandelse.

Imidlertid hører opstandelsen ikke til i småtingsafdelingen hos Gud Herren. Jesu opstandelse, ophøjelse og herliggørelse er Den Almægtige, Treenige Guds suveræne tilkendegivelse af sin nåde og kærlighed og livgivende kraft. Jesus har hele tiden sagt, at Menneskesønnen skal overgives, dø og opstå. Ved Jesu liv, død og opstandelse har Gud Herren banet sin vej ind i menneskers liv, og menneskers vej ind i den himmelske herlighed. Opstandelsen er forløsningens tegn ved den ved korset forsonede Gud Herren.

Det kræver ikke en særlig tro, at tro på Jesu opstandelse. At tro på opstandelsen er at tro på en særlig begivenhed. Opstandelsen er den selvfølgelige følge af fortællingen om Guds åbenbaring af sin vilje til at ville os, sådan som Jesus bragte den til Israels folk. Den åbenbaring bringes også til os, fordi den bringes os af Gud Helligånd, der vidner om Ham, der lever. Må det altid gå os, som det gik kvinderne, når vi hører om Jesu opstandelse, at vi tror det med frygt og stor glæde og løber hen for at fortælle, at Jesus er opstanden. Vi ved ikke noget om det; men vi tror det, fordi det er fortalt os, at det er sket, som han har sagt. Han der sagde: Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen